

POOBALANY (1) *part praet pass pf*

A pl subst poobalan(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zniszczony, zburzony (o wielu); dirutus PolAnt: widząc łpustołzone mieysce święte/ y ołtarz zgwałcony/ brany też popalone/ á iż zarosło chrośthem iáko w lefie/ ábo ná iákiey gorze/ domki też kápłánstie [!] poobáláne [...] vczynili wielkie nárzekánie BibRadz 1.Mach 4/38.

Cf POOBALAĆ

DDJ